

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 017264 23 U 4
Tuzla, 15.01.2024. godine

Kantonalni sud u Tuzli, prilikom nejavnog rješavanja po sudiji pojedincu Predragu Krsmanoviću, uz sudjelovanje zapisničara Edine Hasić, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužioca **R.M.**, iz T., ul. ..., protiv rješenja tužene strane: **Javna ustanova Služba za zapošljavanje Tuzlanskog kantona u Tuzli**, broj 01-45-4-598-3/23, od 18.10.2023. godine, u upravnoj stvari **pristupa informacijama**, dana 15.01.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA**.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog rješenja bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužilac je, dana 27.11.2023. godine, ovom sudu, podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni upravni akt pobija iz razloga što:

- 1) akt sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim,
- 2) u aktu nije nikako ili nije pravilno primijenjen zakon, propis zasnovan na zakonu ili opći akt,
- 3) u upravnom postupku koji je prethodio aktu nije postupilo po pravilima postupka, a naročito ako činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, ili ako je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja,
- 4) akti imaju za cilj da se prikrije krivično djelo koje su počinili službenici JU Službe za zapošljavanje Tuzlanskog kantona.

U tužbi se, između ostalog, posebno ističe da je prvostepeni akt potpisan od neovlaštene osobe, što ga čini ništavim, te iznose primjedbe koje se odnose na stil, pisanje, te nepotpunost i protivuriječnost izreke i obrazloženja osporenog rješenja.

Tužbom se predlaže da sud presudom poništi osporeni drugostepeni akt i oglasi ništavim prvostepeni akt.

Tuženi je u odgovoru na tužbu predložio da se tužba, na osnovu odredaba člana 2. i člana 25. Zakona o upravnim sporovima odbaci kao nedopuštena, iz razloga što je osporenim rješenjem odobren zahtjev tužioca za pristup informacijama, ili da se tužba odbije kao neosnovana, posebno ističući: da je prvostepeno rješenje potpisano od strane ovlaštenog radnika za informisanje Službe, imenovanog od strane direktora Službe, Rješenjem broj:01-04-2-145/23, od 27.1.2023. godine.

Tuženi u odgovoru na tužbu takođe navodi da je tužiocu, u vezi njegovog zahtjeva za pristup informacijama, dostavljena slijedeća dokumentacija:

1. Rješenje broj: UP-1-02/2-05-5155-1/10 od 08.10.2015. godine,
2. Dostavnica o prijemu Rješenja 28.10.2015. godine,
3. Rješenje broj: 02/1-35/1-6934/15 od 11.12.2015. godine,
4. Dostavnica o prijemu Rješenja 25.12.2015. godine,
5. Zaključak broj:UP-1-02/2-35-5155-2/10-AB od 11.1.2016. godine,

6. Dostavnica o prijemu Zaključka 13.11.2016. godine,
7. Rješenje broj 02/1-35/1-523/16 od 06.02.2017. godine,
8. Dostavnica o prijemu Rješenja 10.02.2017. godine,
9. Zaključak broj:UP-1-02/2-35-5155-2/10/17- M.I.S. od 14.09.2017. godine,
10. Dostavnica o prijemu Rješenja 10.10.2017. godine,
11. Rješenje broj:03/1-35/1-423/17 od 30.11.2017. godine,
12. Dostavnica o prijemu Rješenja 08.12.2017. godine,
13. Poziv za učešće u ispitnom postupku broj:UP-I-02/2-35-5155/10M.I.S, od 21.07.2017.godine,
14. Dostavnica o prijemu Poziva 05.08.2017.godine,
15. Rješenje broj :01-45-4-598/23 od 25.04.2023 .godine,
16. Dostavnica o prijemu Rješenja 03.05.2023.godine,
17. Rješenje broj:01-45-598-1/23 od 01.06.2023. godine,
18. Dokaz o neuspjeloj dostavi 06.06.2023.godine, sa štambiljom da poslije obavijesti nije podigao pošiljku,
19. Dostavnica o uspješnoj drugoj dostavi i uručenju Rješenja od 19.06.2023. godine,
20. Zaključak broj:UP-1-04/1-31-2-5155/10/23 M.I.S. od 05.07.2023. godine, i
21. Dostavnica o prijemu Zaključka od 19.07.2023. godine.

Takođe se u odgovoru na tužbu navodi da se tužiocu u pobijanom Rješenju ostavlja „na dispoziciju da izvrši uvid u predmet i umnoži eventualno druge dokumente, koje želi, određuje vrijeme i mjesto“ za uvid i napominje da će se, ukoliko se ukaže potreba za eventualnim troškovima, o tome naknadno donijeti poseban zaključak, kao i da je dispozitiv osporenog rješenja u cijelosti identičan traženom u žalbi tužioca.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog i prvostepenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi da je osporenim aktom kao konačnim u upravnom postupku, uvažena žalba tužioca protiv rješenja JU Službe za zapošljavanje Tuzlanskog kantona Tuzla broj 01-45-4-598-2/23, od 25.09.2023. godine, kojim je odobren zahtjev tužioca za pristup informacijama.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je tužilac, dana 19.04.2023. godine, tuženom podnio pisani zahtjev za pristup informacijama, kojim je tražio da mu se dostave kopije svih dokumenata iz predmeta "u onom mom slučaju" nastalih poslije avgusta 2022. godine; da je prvostepeni organ zahtjev tužioca odbio kao neosnovan ranijim prvostepenim rješenjem broj 01-45-4-598/23, od 25.04.2023. godine, "zbog odsutnosti formalnih uslova", odnosno "iz razloga što podnosilac nije naveo tačan naziv ili broj predmeta, niti objašnjenje o kakvom predmetu je riječ ili nazive dokumenata koje traži; da je protiv tog ranije prvostepenog akta tužilac izjavio žalbu tuženom, koji je ranijim osporenim aktom broj 01-45-4-598-1/23, od 01.06.2023. godine, žalbu odbio kao neosnovanu; da je tužilac nakon toga, protiv tog ranijeg konačnog akta kod ovog suda pokrenuo upravni spor koji je okončan presudom broj 03 0 U 017264 23 U 3, od 10.08.2023. godine, kojom je poništio raniji konačni i prvostepeni akt i predmet vratio prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Iz činjenica dalje slijedi da je prvostepeni organ, postupajući po navedenoj presudi, donio predmetno prvostepeno rješenje, kojim je odobrio zahtjev tužioca za pristup informacijama, i to

na način da pristup informacijama može izvršiti „uvidom u predmet i umnožavanjem tražene informacije“.

Protiv predmetnog prvostepenog rješenja tužilac je izjavio žalbu tuženom u kojoj je istakao da je prvostepeno rješenje doneseno od strane „neovlaštenog donosioca“, i da je tražio kopije dokumenata, a da donosilac prvostepenog rješenja nije utvrdio „koliko dokumenata je u pitanju“ i „koliko je to stranica“.

Odlučujući o žalbi tuženi je istu djelimično usvojio, u dijelu koji se odnosi na način pristupa informacijama, tako što je izmijenio tačku 1. izreke prvostepenog rješenja, vezanu za način pristupa informacijama, i to na način da je tačkom 1. izreke riješio da će se tužiocu dostaviti kopije svih dokumenata iz ostvarivanja prava na novčanu naknadu koji su nastali poslije avgusta 2022. godine.

Dio žalbe koji se odnosi na neovlašteno potpisivanje prvostepenog rješenja tuženi je odbio kao neosnovan, istakavši da je prvostepeno rješenje potpisano od strane ovlaštenog radnika za informisanje Službe, imenovanog od strane direktora Službe, rješenjem broj 01-04-2-145/23, od 27.1.2023. godine.

S obzirom na izloženo, sud je ocijenio da nije osnovan nijedan od naprijed istaknutih razloga tužbe.

Naime, iz sadržaja rješenja tuženog broj 01-04-2-145/23, od 27.1.2023. godine, vidljivo je da je tim rješenjem, na osnovu odredaba člana 19. Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 32/01 i 48/11), v.d. direktora tuženog ovlastio A.M., stručnu savjetnicu za informisanje da postupa po zahtjevima za pristup informacijama, da ih obrađuje, sačinjava rješenja i ista potpisuje, dok je iz prvostepenog rješenja vidljivo da ga je, za v.d. direktora tuženog, potpisala pomenuta stručna savjetnica, zbog čega su neosnovani navodi tužbe da je prvostepeni akt potpisan od strane neovlaštene osobe, i da je iz tog razloga ništav.

Ispitujući sadržaj izreke i obrazloženja osporenog akta sud je ocijenio da u istom ne postoji bitna nepotpunost i protivurječnost izreke i obrazloženja, pogotovo ne takva koja bi ukazivala na potrebu poništenja tog akta, posebno ako se ima u vidu činjenica da je tim aktom u potpunosti udovoljeno i žalbi tužioca izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja i zahtjevu tužioca za pristup informacijama, jer je prvostepeno rješenje u tom dijelu poništeno i tužiocu odobren pristup informacijama na način koji je naveden u zahtjevu (kopiranjem tražene dokumentacije).

Stog sud smatra da nema pravnog osnova za poništenje osporenog akta, budući da je pravilan i zakonit, s tim što cijeni i da bi njegovo poništenje u konkretnom slučaju bilo na štetu tužioca.

Primjedbe tužbe koje se odnose na stil i pisanje osporenog akta sud je ocijenio pravno irelevantnim.

Sud je detaljno cijenio i analizirao pomenute i sve ostale navode tužbe, ali je, s obzirom na nesporno utvrđeno činjenično stanje, ocijenio da oni po procesnom i materijalnom pravu ne mogu uticati na drugačije rješavanje ove upravne stvari i drugačije presuđenje, zbog čega je, na osnovu odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), valjalo odlučiti kao u izreci presude.

Z a p i s n i č a r:
Edina Hasić,s.r.

S u d i j a:
Predrag Krsmanović,s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.